

College van beroep voor de examens

U2018/09740/MIC
CBE 2018-163

Verzonden: 19 december 2018

Zaak 2018-163

Datum uitspraak: 6 december 2018

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Inleiding internationaal recht (RB0202), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 21 juni 2018 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (4) op de tentamenzitting van 19 juni 2018 van de cursus Inleiding internationaal recht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 26 juli 2018 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 27 juli 2018. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief/brieven d.d. 23 augustus 2018, door het College ontvangen op respectievelijk 24 augustus 2018.
3. Op 28 augustus 2018 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 4 september 2018 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij brief d.d. 10 september 2018 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 10 september 2018 aan verweerders is doorgegeven.
6. Verweerders hebben op 11 september 2018 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Het College heeft op 15 november 2018 verweerder verzocht de pagina's te overleggen die het standpunt van verweerder ondersteunen. Bij e-mailbericht van 5 december 2018 heeft het College deze stukken ontvangen.
8. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
9. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 14 november 2018 te Heerlen, alwaar appellant, telefonisch is gehoord. Namens verweerder zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens. Mevrouw dr. Mr. W.M. Guns, examiner van de onderhavige cursus, heeft aangegeven niet aanwezig te kunnen zijn alsmede niet telefonisch gehoord kan worden.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appelland afgelegde tentamen van de cursus Inleiding internationaal recht. Appelland heeft in eerste instantie bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de gesloten vragen 5, 9, 19, 27, 26, 25, 28, 12, 10 en 17. Uiteindelijk heeft appelland beroep aangetekend tegen de vragen 9, 10, 12 en 27. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appelland loopt ter hoorzitting de 4 vragen langs. Bij vraag 9 is appelland van mening dat yOUlearn niet als vanzelfsprekend behoort tot het studiemateriaal. Navrant is dat het antwoord op vraag 9 pas geweten kan worden als er een zelftoets is gemaakt die niet verplicht is. Bij vraag 27 geeft appelland aan dat hij die vraag erg subjectief vindt. Niet duidelijk is wat het goede antwoord zou moeten zijn. Tevens geeft appelland aan dat hij zijn beroep wenst te beperken tot deze twee vragen.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examiner met betrekking tot vraag 9 aan dat de informatie over het studiemateriaal niet is vermeld en met betrekking tot vraag 27 dat er een – niet overgelegde – opsomming in het boek staat waar het juiste antwoord uit blijkt.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Gelet op de beroepsgronden van appelland dient het College de vraag te beantwoorden of verweerders de meerkeuzevragen 9 en 27 in redelijkheid hebben kunnen stellen, in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de gegeven antwoorden en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, wat betreft beide meerkeuzevragen ontkennend.
7. Over meerkeuzevraag 9 heeft de examiner in het verweerschrift aangevoerd dat het antwoord op die vraag is te vinden in een zelftoets op de yOUlearn site en aldus behoort tot de tentamenstof. Het College constateert echter dat bij de opsomming van de verplichte stof niet is vermeld dat de yOUlearn site daartoe behoort en dat ook verder nergens is aangeduid dat het maken van de zelftoetsen verplicht is of dat daarin aanvullende tentamenstof is te vinden. Het betoog van appelland dat deze vraag niet in het tentamen had mogen worden gesteld omdat deze niet tot de verplichte tentamenstof behoort, slaagt dus.
8. In meerkeuzevraag 27 wordt gevraagd welke van de genoemde alternatieven (goede diensten, conciliatie, bemiddeling, feitenonderzoek) geen vorm van geschillenbeslechting op zichzelf is. Het College stelt vast dat in paragraaf 588 van het cursusboek "Kern van het internationaal publiekrecht" staat: "Tot de diplomatieke methoden van geschillenbeslechting behoren onderhandelingen, goede diensten, bemiddeling, feitenonderzoek en conciliatie". Weliswaar duidt de tekst van de door de examiner genoemde paragraaf 595 erop dat dat feitenonderzoek in bepaalde gevallen voorafgaat aan onderhandelingen, maar daarin is niet expliciet vermeld dat feitenonderzoek zelf niet tot de methoden van geschillenbeslechting behoort. Niet is gesteld of gebleken dat elders in het boek is betoogd dat feitenonderzoek geen methode van geschillenbeslechting op zichzelf is. Dit betekent dat op grond van het studiemateriaal geen van de gegeven antwoordalternatieven als onjuist was te beschouwen. Het College is dan ook met appelland van oordeel dat de vraag in redelijkheid niet op deze wijze had kunnen worden gesteld.
9. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 21 juni 2018. Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. Th.M. Schelfhout, voorzitter,
mr. ir. M.P.C. Brouns, B.J.W.L. Geurts, dr. E.E. den Hartog-de Haas en mr. N.M. van Oosterzee, leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.J.F.A. Engels, secretaris, op 6 december 2018.

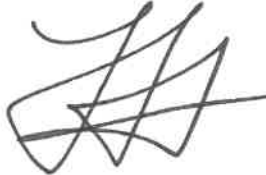
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. J.J.F.A. Engels

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

mr. J.J.F.A. Engels

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

